

profil. Men det var blot for at illustrere problematikken med afgrænsningen, så lad os alle sammen endelig opfordre virksomhederne til også at tage studenten med i ordningen.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Så er vi tilbage i ordførerrækken, og det er hr. Aage Frandsen.

Aage Frandsen (SF):

Det er jo en tilbagevendende diskussion i forbindelse med en række lovforslag, hvor man vil tilgodese bestemte formål, i hvilket omfang man via skattesystemet skal anspore nogle til at gøre noget bestemt.

Vi er altid meget bekymrede for, at der hver eneste gang, et eller andet problem skal løses, skal gives en skattelettelse som gulerod, for at det bliver løst. Derfor er vi som udgangspunkt altid imod, når det siges, at man skal kunne fratrække udgifter, som ikke er nødvendige, for at kunne forhøje sin indtægt.

Da vi i sin tid trods alt støttede tanken om, at man i forbindelse med alkoholfævnning kunne gøre det, skete det ud fra, at netop den form for behandling var en behandling, man kunne fremvise resultater af, og som først og fremmest foregik uden for det officielle sundhedssystem. Det kunne siges, at man kun i meget begrænset omfang rørte ved det traditionelle sundhedssystem, og derfor kunne vi lige netop sige ja til det og støttede det i sin tid.

Oprindeligt var det et forslag, der kom fra Folketingets højre side, og som vi støttede og også fik regeringens tilslutning til. Men for os var det dengang helt afgørende, at der var tale om et lighedsprincip, at alle kunne få den pågældende skattebegunstigelse i forbindelse med, at man fik tildelt et pengebeløb til betaling af afvænnin-gen.

Når vi ser på det foreliggende forslag, er det i modstrid med det lighedsprincip, som vi er tilhængere af. Det er også i modstrid med det grundlæggende princip, vi går ind for, nemlig at man ikke skal bruge skattesystemet til at løse en hel masse problemer. Det er bedre at give penge via fordøren end at gøre det ad bagdøren.

Forslaget her vil medføre, som det allerede er blevet fremhævet, at man inden for sundhedssystemet får A-mennesker, som virksomhederne synes er berettigede til at få en behandling, B-mennesker, som teoretisk set kunne blive omfattet af ordningen, og C-mennesker, som er uden for arbejdsmarkedet, og som overhovedet aldrig

kan komme ind under ordningen. Det er et ulighedsprincip, som vi klart er imod, og vi vil derfor også afvise forslaget. Det er i alle henseender til det værre. Man indskrænker noget, vi ikke ønsker at indskrænke, og man udvider noget, vi ikke ønsker at udvide.

Så er det i øvrigt interessant, som det allerede har været fremdraget i debatten, at forslaget, efter hvad regeringen selv siger, skulle være overflødigt om nogle år – ikke den del, der vedrører alkoholfævnning, men en række af de sygdomsbehandlinger af mere traditionel art, som forslaget omhandler.

I øvrigt er der andre sygdomsbehandlinger, som regeringen slet ikke har givet garanti for. Regeringen taler om, at nu vil den give en garanti, og den kaster 1,5 mia. kr. ud. Men så trækker den en del af beløbet tilbage, og så er det jo slet, slet ikke alle sygdomme, der er behandlingsgaranti for. Det er nogle bestemte sygdomme, man favoriserer, og en række sygdomme er ikke medtaget.

Kl. 16.10

Vi afviser altså klart forslaget og vil sige, at hvis man endelig skulle bruge provenutabet, kunne man bruge det langt mere fornuftigt og målrettet i en sundhedspolitisk indsats.

Anders Samuelson (RV):

Først og fremmest vil jeg sige, at et forslag som det, vi behandler her, kunne man måske forsvare at fremsætte som en del af en opposition med henvisning til, at man ikke har ansvaret for hele sundhedsvæsenet, netop fordi man sidder i opposition og derfor ikke kan løse alle problemstillingerne. Men så kunne man jo tage fat i et enkelt område, måske endda lige præcis et område, hvor ens egne kernevælgere hører til, eller hvor ens egne interesserer kunne drive én.

Men når man sidder i regering og klart og tydeligt signalerer, at man bakker principperne for det danske sundhedsvæsen op, og man sidder med ansvaret og altså ikke længere er en del af en ansvarsfri opposition, hører et sådant forslag ingen steder hjemme. Så bør man først og fremmest, ja, faktisk udelukkende koncentrere sig om at sikre, at lighedsprincipperne i det danske sundhedsvæsen kommer til at gælde for alle og ikke kun for enkelte udvalgte.

Det er på alle måder en rigtig dårlig sag, ikke mindst når man sidder i regering, og ikke mindst når man har som udgangspunkt, at man faktisk bakker op om det sundhedsvæsen, vi har i dag, og de tanker, det bygger på. Det er også en